

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Tineți cu poporul,
Ca să nu rătați!

pare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Astra,”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxe poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Abuzurile libertății

Lumea e plină de tot felul de oameni. Nu află doi, pe toată fața pământului, care să seamene ca două picături de apă și la trup și la suflet.

Sunt oameni de pe partea cărora putea să nu mai fie legi, nici poliție, nici jandarmerie, nici judecătoria și tribunale, căci ei nu ajung niciodată în conflict cu legile țării. Ei se bucură, ca și alții, dar ei sunt oameni buni, cinstiți, dreți, cari nu abuzează de libertate pe care o au. Ei simt în sufletul lor legea binelui și a răului, și se străduiesc să asculte de ea în toate împrejurările. Ei știu, că libertatea pe care le-o asigură legile țării nu este decât hoțar numai în săvârșirea binelui. Bine poți face cât te ajută puterile, nu te oprește nimeni, dar nu niciodată; așa spune înțelepciunea acestor oameni.

Mulți oameni, însă, înțeleg libertatea așa, că pot face și lucrurile rele, pot călca legile dumnezeiești și omenești, și încă fără pedeapsă, căci doar de aceea sunt liberi să facă ce voesc.

Când omul se folosește spre săvârșirea de lucruri rele de libertatea sa, spunem că el abuzează de această libertate. Cele mai multe dintre neînțelegerile, urile, procesele, luptele, dintre om și om, ca și dintre neam și neam, se nasc din abuzurile libertății, ca și ale puterii.

Când un popor liber trăiește într-o țară liberă datorită lui de competență este să nu-și folosească libertatea spre a face rău altuia sau țării, căci prin aceasta se arată nevrednic de libertatea ce o are, și aduce grele suferințe altora sau unui neam întreg.

Libertatea adevărată mai mult ne leagă decât ne desleagă. Ne leagă cu împlinirea de bună voie a tuturor datorităților, și nu ne desleagă decât dela săvârșirea răului.

Abuzurile libertății duc, la urmarilor, la suprimarea ei și la înscăunarea tiraniei, care, apoi, îngroapă toate libertățile.

Un cetățean conștient nu abuzează niciodată de libertatea ce i-o asigură legile țării.

Cei cari abuzează de libertatea lor, înseamnă că nu au pătruns încă de ajuns valoarea democrației. Căci nu te poți numi democrat atâta vreme cât gătuși libertatea altuia.

I. AGÂRBICEANU

Biruința dreptății românești

— Transilvania de Nord reîncadrată în Regatul României —

După patru ani și jumătate rana adâncă din trupul Transilvaniei și al întregii României, s'a închis. Dreptatea noastră călcată în picioare, cu brutalitate la Viena, în August 1940, de către Germania hitleristă și Italia fascistă, cari se credeau stăpâne ale Europei pe cel puțin o mie de ani, — a triumfat. Vatra plămădirii neamului nostru este iar în stăpânirea noastră, prin readucerea Ardealului de Nord în cadrele și administrația Statului român, sub suveranitatea

M. S. Regelui Mihai I.

Nu este inimă românească să nu tresalte de bucurie, și să nu-i mulțumească lui Dumnezeu, care, după grele încercări pentru noi, ne-a arătat, iar, că dreptatea neamurilor nu poate pieri, răsplătind neajdeja și suferințele cari ne-au fră-

M. SA REGELE MIHAI I

rat încă alunci că nu recunoaște așa numitul arbitrajul dela Viena.

Recunoștința noastră merge deci către toți cei trei mari aliați: Rusia, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii, și în special către marea vecină dela Răsărit.

Recunoștința noastră se îndreaptă către jertfa acelor cari, cu prețul vieții, au eliberat, de armatele germane și ungurești, această parte din România: marea armată sovietică și armata română, care cu jertfa alor șasezeci de mii de fii și frați ai noștri a pecelluit, pe veșnicie, alipirea Transilvaniei la trupul țării.

mântat patru ani și jumătate. Prin istoricul eveniment s'a realizat, astfel, una din condițiile armistițiului, prin care ni se garantează de către cele trei mari puteri reîncorporarea Transilvaniei de Nord la Regatul Român, declarându-se de nulă hotărârea nedreaptă dela Viena. Se știe că Anglia a decla-

Răvaș Ardealului

Putea-vom, oare, să te dăm uitării,
Când vis ne ești și sarea din bucate
Și inimă de grâu în pieptul țării,
Iar în ferăstră stolul de mușcată?
Nu te lăsăm sub biciul împilării

Și nu te dăm din suflet nimănui:
Nici stelelor, nici vântului, nici soarelui;
Ești românesc cum Zimbru-i semnul
țării
Și cum ardeleancă-i doina Oltului!..
D. I. PIETRARI

Serbările dela Cluj

Reîncorporarea Transilvaniei de Nord la Sânul Patriei Mame a fost sărbătorită într-o măsură mai mare la Cluj, în ziua de Marți 13 Martie a. c., în prezența M. S. Regelui Mihai I, a d-lui Andrei Ionuovici Vâsinski, primul locțiitor al comisarului pentru afacerile externe al U. R. S. S., a membrilor guvernului și a reprezentanților autorităților din teritoriul eliberat.

Sosirea M. S. Regelui Mihai I pe pământul Transilvaniei eliberate a fost salutată cu

multă însuflețire de populație, care a manifestat călduros pentru Suveran

În cuvintele rostite de dnii: A. I. Vâsinski, Dr. Petre Groza, președintele Consiliului de Miniștri și Prof. T. Vescan, primarul Clujului, s'a stăruit asupra statornicirii unei vieți cu adevărat democratice în marginile căreia popoarele conlocuitoare să se poată bucura de o cât mai deplină libertate.

După festivități, la orele 2 d. m., Suveranul a părăsit Clujul, reîntorcându-se la București.

Neabătuți până la capăt

După cum au spus oamenii cari cunosc de aproape desfășurarea războiului și cunosc puterile armate ale celor înclistați în al doilea război mondial, — aceasta se apropie cu siguranță de sfârșitul lui. Unii vorbesc abea de câteva luni până la înfrângerea totală a Germaniei.

Să dea Dumnezeu să fie așa, pentru că lipsurile și suferințele, ca și jertfele acestui război, au ajuns la umplerea paharului. Dar, chiar, fiindcă războiul nu va mai putea ține multă vreme, este neapărat de lipsă ca să rămânem neabătuți, neînfricați, și cuminți până la capăt.

Căci nu este mai jalnică priveliște decât a țiganului care s'a înecat când a ajuns la mal.

Sunt, într'adevăr, oameni și neamuri cari, după ce au purtat cu bărbăție luptele și suferințele vreme îndelungată, își pierd curajul și cad către sfârșitul luptei, pierzând tot ce ar fi câștigat dacă mai rămâneau o vreme oarecare în picioare. Nu mai sunt în stare să facă ultimele sforțări, cuprinzându-i descurajarea.

Sunt, apoi, alții, cari văzând că se apropie sfârșitul luptei, o socotesc ca și câștigată, și din acest motiv încep să se îngrijească de interesele lor mărunte, și nu le mai pasă de cum se duce lupta comună în ultimele zile, crezând că ea poate fi dusă și fără ei.

Luptătorul adevărat și omul cu minte știe, însă, că până nu-i sfârșit un lucru pe care l-a început, nu poate să se pună la odihnă, nici să se apuce de altul, dacă nu vrea să-și primejduiască toată munca lui de mai înainte.

Războiul se apropie de sfârșit, dar încă nu-i terminat. Iată ceea ce nu trebuie să uite nimeni dintre români, pentru ca nu cumva să pierdem roadele luptei și a suferințelor în clipa din urmă.

De aceea trebuie să rămânem neabătuți până la capăt, înjugați la marile interese ale țării și neamului, și amânând pentru vremuri de pace interesele noastre particulare.

A nesocoti aceste porunci, înseamnă că ne facem nevrednici de jertfele înaintașilor, cari au știut să pună mai presus de interesele lor, interesele neamului. Numai așa ne-am putut păstra ființa noastră prin cursul veacurilor.

DUMINECA IN SAT LA NOI

Ce să cerem?

In cuvântarea Sa de pe munte Mântuitorul ne-a asigurat că „tit celui ce i se va da, și celui ce va bate i se va deschide“. Iar Intr'alt loc a spus: „Orice veți cere dela Tatăl în numele Meu, da-va vouă“.

Deci cererile, rugăciunile noastre către Dumnezeu trebuie să le facem prin mijlocirea Domnului Isus, în numele Lui. Adică ceea ce cerem să nu ocolim că merităm noi înșine să primim, ci vom primi dela Tatăl pentru meritele Fiului, care a pățimit și a murit pentru noi.

Urmarea este, că prin Isus, în numele lui Isus, nu putem să cerem în rugăciunile noastre nici un rău sau o pedeapsă pentru deaproapele. Așa că păgânește judecă și lucrează aceia cari zic rugăciuni, bat mătânii, țin post și ajun, sau dau slujbe pentru a fi pedepsit deaproapele nostru. Astfel de rugăciuni și jertte nu pot ajunge la Dumnezeu, căci Fiul nu le primește; ele sunt păcate grele și se întorc împotriva noastră.

Dacă cerem în numele lui Isus, prin mijlocirea Lui, e ușor de înțeles că noi trebuie să cerem mai ales, și mai întâi, dela bunuri pe cari le prețuiește Mântuitorul. Iar El ne-a poruncit: „Nu vă îngrijiți ce veți mânca, sau ce veți bea, ori cu ce vă veți îmbrăca, ci căutați, înainte de toate, împărăția lui: Dumnezeu“.

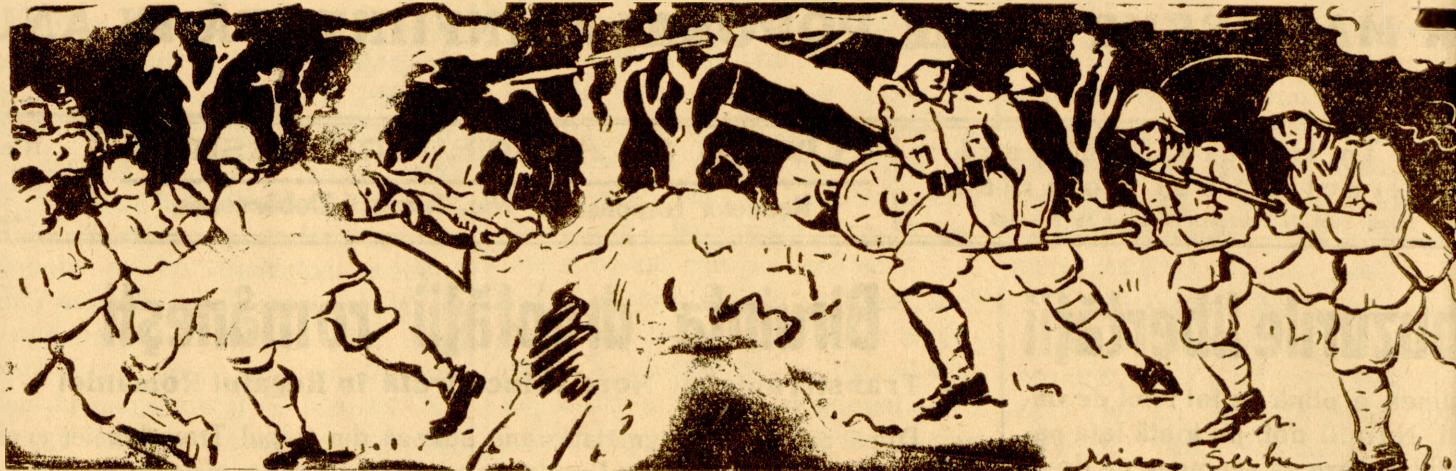
Totuși aproape toate rugăciunile, cererile noastre, privesc mai mult bunurile cele lumești; sănătate, avere, putere, cinstire din partea altora, nasc în casă, noroc copiilor, până și sănătate și spor în vite și în turme.

SCRISOARE DIN MUNTII TATRA-MICĂ

De-o fi să mor, iubito,
Cumva printre streini,
Nu voi avea nici cruce
Nici loc în cimitir:

Mormântul o să-mi sape
În codru veștejit
Și-acolo o să mă 'ngroape
Să-mi fie al meu sfârșit...

Acolo când m'or duce
Doar gloanțele vor plânge
— Văzduhul suspinând —
Și'n loc de clopot, tunul

După ce au terminat lupta pentru eliberarea Ardealului, ostașii noștri ajută la eliberarea poporului ceh...

Va bate la mormânt;
Doi sanitari, la groapă.
Mo'r duce așa sărac;
Așa-mi va fi sfârșitul
Dar nu am ce să fac;
Iar depe mal în groapă
M'or arunca 'njurând

Căci nu mai găd morții
— Sau ostenit cărând.
Iar de va fi vreun prieten
La 'nmormântarea mea
Din două befe-o cruce
Cu-o sfoară-mi va lega
Și cu'n creion va scrie

Pe gingașa troiță
Că a murit erou
Strigând pe a lui măicuță...
Scrisă la 19 Februarie 1945,
frontul Cehoslovaciei.

Fr. MORAR TRAI
Reg. 7 Artilerie Greă

Ilăul și Ciocanul

— O povestire cu tâlc —

Înțelepciunea poporului nostru a rămas și va rămâne scrisă în pilde grăitoare, pilde cari, oricât se vor scurge vremurile, oricât s'ar schimba omenirea, ele vor vorbi prezentului ca și altădată în trecutul îndepărtat. Omul a fost om și va rămâne la fel: cu patimi, cu greșeli, plin de răutate și răsbunător.

Iată o pildă plină de învățăminte, ce ni se potrivește astăzi mai bine decât oricând.

„Odată, ciocanul bătea din greu în nicovală, care făcea sgomot de să-ți astupi urechile.

— Ce dai așa de tare? întrebă ilăul pe ciocan.

Dar cerem virtuțile credinței, speranței și iubirii. Dar cerem îndelungă răbdare, bunătate, milostivire, și tot ce-i bun sufletesc și neperitor.

— Te doare? Nu face așa larmă mare! Nu vezi tu că tot așa lovesc și în aur? îi zise ciocanul, și doară ști prea bine că aurul e mult mai prețios decât tine și tot nu face larmă cum faci tu!

— Bine, bine, frate dragă, răspunse nicovala, aurul are tot dreptul că tace, căci îl bate un strein; pe când eu, care-s frate cu tine și din același material, am tot dreptul să fac larmă; Căci nimic nu te doare mai rău, ca lovitura ce-o primești dela fratele tău.

Ce vorbă înțeleaptă, și totuși unii oameni nu voiesc s'o înțeleagă!

Timpurile de astăzi, mai mult ca oricând se par a fi timpurile răsbu-

nărilor dintre oameni, timpurile loviturilor de ciocan. Se pare că omul a găsit ca leac de îndreptare greșelilor ei tocmai această răsbunare între frații de același sânge, aceeași lege, căci față de cei streini fie că au fost sau nu dușmani ai poporului și ai neamului nostru, azi, mai ai voie să-i învinuiești de rău, căci se simt ofențați și te socotesc ca pe un rău cetățean.

Se pare, de multe ori, că mulți urim și ne răsbunăm crunt între noi uitând că suntem frați, uitând că trebuie să mai trăim împreună și să ajutăm și în viitor.

Ne lovim așa cum loviturile de ciocan cad, fără milă, în capul nicovali.

Și chiar despre acestea zice Mântuitorul: „cereți și vi se va da“. Vi se vor da cu siguranță, căci ele totdeauna sunt bune și folositoare, nu ca

bunurile materiale care uneori ne strica dacă le-am avea, și de aceea Dumnezeu nu ne ascultă cererea.

Părintele Io

PENTRU CEASURILE DE ODIHNA

FOIȘOARĂ

Ciobanul din Mihalt

— O podoabă a neamului —

După procesul „Memorandiștilor“ din Cluj, care s'a terminat cu condamnarea fruntașilor naționaliști români, s'a înregistrat numeroase „aderențe“ din partea românilor din Transilvania la cauza celor condamnați. Între acele aderențe, a fost și una semnată de Simion Bratu, țaran comerciant din comuna Mihaltiu, care a fost publicată în ziarele ce apăreau pe atunci în Sibiu (1893).

Ungurii, crezând că acel Simion

Bratu, ce a îndrăznit să se solidarizeze cu fruntașii români din Transilvania, condamnați în procesul „Memorandiștilor“, ar fi un cărturar naționalist și deci un agitator periculos, l-au dat în judecată, pentru publicarea aderenței sale în „Tribuna“ — sub forma unei scrisori deschise adresată „d-lor Aurel C. Popovici și M. Roman din Sibiu“.

A fost primul proces de presă, nu numai din Ungaria, dar din lumea întreagă, pornit împotriva unui țaran ce a crezut de a sa datorie să se solidarizeze cu apărătorii neânfricați ai drepturilor neamului său și să-și exprime răspicat părerile și sentimentele sale despre stăpânitorii de atunci ai Transilvaniei românești.

Iată textul scrisorii deschise, a lui

Simion Bratu, publicată în ziarul „Tribuna“ din Sibiu, care a provocat arestarea, judecarea și condamnarea sa:

„Un isvor de viață a vărsat „replica“ în inimile Românilor și a dat de gol minciunile câte Ungurii au stârnit asupra noastră și a dovedit Europei, care s'a și convins despre nedreptățile și persecuțiile ce suferă poporul român. Însă, vița Hunilor neavând cu ce răspunde dreptei și măreței „Replicii“ s'au năpustit asupra autorilor ei, ca să-i ștergă de pe fața pământului; însă cu astfel de fapte nu-și vor șterge rușinea ci vor împleti-o în patru ca să o cunoască Europa toată și mai bine. Și voi martirii Româniștilor nu vă temeți de temnițele unguerești de une are să vină liberta-

tea poporului român: că toată românia din Europa vă admiră curajul ce aveți; nu disperați că și noi că va milioane de Români, vă urmăm Mihaltiu, 15 Septembrie 1893.

Simion Bratu, comerciant

Mare a fost mirarea membrilor Curții cu juri din Cluj și a publicului din sală, când, în ziua judecării procesului de presă pornit împotriva lui Simion Bratu și Baltes, pe bancă acuzaților a luat loc un bărbat înalt și voinic, îmbrăcat în frumosul costum țărănesc al Săliștenilor, care la întrebarea președintelui, dacă el este Simion Bratu, autorul „aderenței“ din „Tribuna“ acesta a răspuns în română: „Eu însumi am scris și comp-

SUB STEAGUL „ASTREI”

Astra și meșteșugarul român

Printre așezămintele de binefacere ale Transilvaniei, cari și-au închinat o bună parte din activitatea și jertfa lor în scopul înstăpânirii unei clase de meșteșugari români, se numără, fără îndoială, și Asociațiunea noastră „Astra”. Nu credem a se găsi în Ardeal vreun meseriaș român care să dea tăgăda despre acest lucru. Mult, puțin, cât a avut după vremuri și împrejurări, Astra a dat, cu dragă inimă, pentru a ajuta îmbrățișarea meseriilor de tot soiul. Ajutoarele Asociațiunii noastre au constat fie în burse și premii la diferitele expoziții organizate de ea, fie prin răspândirea științei de carte și prin conferințele de românesc îndemn, adresate lumii dela sate de a-și da silința să trimită spre meșteșug cât mai mulți și mai bine pregătiți tineri.

Roadele au fost destul de imbucurătoare și puteau fi și mai frumoase dacă am fi avut dezvoltată o conștiință românească care să ne îndrepte hotărârea de a sprijini cu banul nostru, într-o mai largă măsură, munca meșteșugarului sau a negustorului răsărit din fii satelor noastre.

Ceea ce n'am făcut în măsura așteptată până acum, o putem face de acum înainte.

Dacă ne-am dat banul nostru la meseriașii altor popoare conlocuitoare, am făcut-o — vor spune unii — că nu aveam de-ai noștri sau că nu aveam încredere în produsul muncii lor. Ori, ne-am putut convinge, că de multe ori (cu toate greutățile ce i-au stat în cale) meșteșugarul român ne-a putut servi mai conștiencios și mai punctual decât streinul.

*

Azi când avem aproape din toate soiurile de meserii, meșteșugari bine formați și când, pe de altă parte, stăruim în îndemnul de a îmbrățișa meseriile cât mai mulți fii ai satelor noastre, păcat strigător la cer ar fi dacă nu ne vom trezi din greșelile trecutului și nu vom da toată mâna noastră de ajutor meșteșugarilor români.

În nepăsarea unora față de obligațiile ce le avem de a sprijini meșteșugul românesc, stăruia ca pricină, că meseriașul român nu este

în stare să dea piept cu cel străin în privința ieftinătății mărfii că șetrele celor dintâiu sunt sărăcicioase și că la câte unul mai că nici nu ai ce alege. Alții au mai pus, apoi, ca o pricină în delăsarea lor de a sprijini meșteșugarul român, faptul că pe când meseriașul străin te ademenea în șatră sau în atelier cu zâmbetul pe buze și cu un fei ispititor de a-ți imbia marfa — bietul meseriaș român îi apărea trist și gânditor și de multe ori nici nu avea curajul să-ți ofere marfa spre cumpărare.

Să zicem că în parte aceste pricini au fost și vor fi întemeiate, pentru unele cazuri. Dar cu atât mai vinovați trebuie să ne socotim și iată de ce:

Dacă meseriașii români nu puteau ține piept cu tovarășii lor de alt neam în privința efinătății mărfii sau a calității ei, cauza e că cel dintâiu era sărac și lucra în mic, în lipsa capitalului și a sprijinului ce-i era necesar, precum și în urma împrejurării că meseriașul străin era ajutat cu credite largi și avea întotdeauna întâietate la fabrica de unde se aproviziona cu material, pentru că aici în Ardeal cele mai multe fabrici au fost deținute de străini.

Luptând cu împrejurări nenorocoase și neprielnice pentru el, meșteșugarul român era silit să-și făurească o marfă cu materia pe care o căpăta și totuși prețul să fie egal sau chiar mai urcat decât al străinului. Pe de altă parte meșteșugarul străin având credit din belșug și marfă (materie primă) din greu, putea să lucreze cum s'ar zice „în mare” și astfel să poată vinde și mai ieftin, pe când românul, se folosea, de cele mai multe ori, de așa zisul „Munte de Pietate” (casă de zăloage), care îi mijlocea vânzarea mărfii numai prin luarea unor camete destul de apăsătoare. În mod firesc, în asemenea condițiuni, meșteșugarul român nu putea ține pas cu cei de alt neam și în deosebi cu sașii.

Ca la orice rău și la acesta va trebui să-și găsim leacul. Și e foarte ușor, mai ales dacă Românii se vor descotorosi, tot mai mult de răul gre-

șelilor din trecut și se vor pătrunde de porunca ceasurilor de față, ca să sprijinească cu toate puterile lor clasa noastră de mijloc.

Cum? Orășenii — funcționari, ofițeri, și alte categorii profesionale — să cultive tot mai mult simțămintele de frățescă sprijinire a tuturor înjghebarilor noastre meșteșugărești, fie vechi fie noi create. Institulele noastre de credit și românii cu „dare de mână” să-și pună tot sprijinul lor pentru înstărirea clasei de mijloc.

La sate, datorita cărturarilor este de a trimite la meserii nu numai elementele ce nu ar fi bune la carte — așa cum greșit s'a făcut până acum. Dimpotrivă se așteaptă ca, chiar, dintre copiii râvnitori spre învățătură să se recruteze elemente ce au să îmbrățișeze meșteșugul și negoțul. În deosebi țărâni înstăriți și chiar intelectualii ar trebui să ia azi pilde dela conaționalii sași, cari și-au recrutat pentru clasa de mijloc și pentru comerț o majoritate covârșitoare dintre cei mai înstăriți și cu știință de carte, pentru că și-au dat seama că un lu-

cru început fără a avea rădăcini și temelii solide nu poate dura în viață.

La dreptul vorbind, pentru ce ar fi azi mai mare domn intelectualul crescut în școli cu mari cheltuieli, pentru a ajunge să slujească cu un salariu de mizerie, decât un meseriaș bun, care învățește viața cu mai puține griji și cu mai multă siguranță în viitor.

Și apoi să nu uităm, că asigurând o tagmă sănătoasă de meseriași bine formați și sprijiniți de români, ei vor jertfi tot mai mult din prisosul lor pentru scopuri românești, așa cum au făcut și mai fac încă și azi vrednicii meseriași a reuniunilor noastre înjghebate în vremuri grele.

Un meseriaș român, sprijinit de cei de-un sânge, nu va mai alerga niciodată după alte forme de viață, decât acelea statornice de legile fundamentale ale neamului.

Cu altă ocazie vom stărui și asupra altor laturi ale vieții noastre meșteșugărești, convinși că frământând cât mai adânc această problemă de viață a neamului, servim propria noastră cauză care ne este atât de scumpă.

Nicolae Obeadă

Imn Astrei *)

Pe cerul nostru 'ngândurat,
Ce se părea că-i stins,
O stea frumoasă a prins
Căsuțele din sat.

Din nou, la vatra ei de foc,
S'a strâns întreg poporul
Să ia lumină și noroc
Așa cum ne-a fost dorul.

Astra noastră din străbuni

Ce ne-a deschis cărarea,
Prin lupta vechilor tribuni,
Străluce azi cât zarea.

Veniți transilvăneni, veniți
Și faceți o cunună
Sub steagul Astei să trăiți
Frățește, împreună.

EMIL ILEA
cl. IV de liceu

*) Dintre poeziile ce ni s'au prezentat pentru concursul nostru, publicăm de data aceasta, pe a abonatului Emil Ilea. Celelalte vor urma pe măsură ce vor fi apreciate.

Al doilea concurs de jocuri și ghicitori

— Numele premianților —

Implinindu-se sorocul, la 15 Martie a. c., cel de al doilea concurs al nostru de jocuri și ghicitori a luat sfârșit. Constatăm, cu bucurie, că numărul participanților a înrecut așteptările noastre. E o dovadă în plus că abonații noștri se pătrund tot mai mult de importanța mijlocului cel fo-

losim de a le putea da ca răsplătă premii folositoare sufletului și minții lor.

Comisiunea însărcinată cu împărțirea premiilor a găsit vrednici de a fi răsplătiți cu premiul întâiu următorii abonați, cari au deslețat toate cele patru jocuri și ghicitori:

1. Emil Ilea, elev cl. IV, liceul „Gh. (Continuare în pag. 3-a)

această scrisoare și tot eu am trimis-o ziarului „Tribuna” pentru că așa mi-a poruncit gugetul și simțământul meu de Român”.

— Cui ai vrut să fie adresată aderența? I-a întrebat procurorul, lui Aurel Popovici și lui Nicolae Roman, sau redacției ziarului „Tribuna”?

— Aderența am trimis-o pentru Aurel C. Popovici și Nicolae Roman condamnații din procesul „Replicii”. Am adresat-o ziarului „Tribuna” crezând că și dâștii vor fi la redacțiune.

— De unde ai luat cuvintele cuprinse în „aderența” d-tale?

— Toți Românii care au făcut „aderențe”, asemenea cuvinte au întrebuințat, căci ele sunt cele mai potrivite cugetului lor.

— De unde ai aflat d-ta despre

condamnarea lui Aurel Popovici și Nicolae Roman?

— Din „Tribuna” și Foaia „Poporului”.

Un jurat punând la îndoială mărturisirile lui Simion Bratu a cerut președintelui să se facă dovadă în fața Curții, că acuzatul știe să citească. Atunci președintele i-a dat lui Simion Bratu un număr din ziarul „Tribuna”, spunându-i să citească cu glas tare un articol intitulat „La muncă”. Cum Simion Bratu, a cetit acel articol, juratul nedumerit s'a declarat mulțumit.

După ce procurorul a pronunțat rechizitoriul (învinuirile) în limba maghiară, Simion Bratu a cerut președintelui Curții cu jurați, să i se tălmăcească în graiul lui românesc cele ce s'au spus, deoarece el nu cunoa-

ște decât limba lui românească și apoi voește să se apere singur. Tălmăcindu-i-se rechizitoriul în care el era acuzat că a glorificat pe niște condamnați pentru „agitații împotriva statului ungar”, Simion Bratu a pronunțat următoarea cuvântare la apărare:

„Onorată Curte cu Jurați!

„Mă rog să-mi permiteți a vă povesti pe scurt viața și creșterea mea, ca să vă puteți convinge și Dvs. ce cultură am putut câștiga spre a săvârși faptul de care mă acuză d. procuror...”

Fiind în etate de 6 ani, am început școala și am studiat primarele din satul meu. Când am fost în etate de 13 ani, m'au luat părinții dela școală și m'au pus păcurar la noi,

fiind părinții mei economi la oi și până la etatea de 34 ani, tot cu oile am fost, vara prin munți, iarna pe câmpuri cu oile și cu fiarele sălbatice. În etate de 34 ani ne mai putând purta economia oilor, m'am apucat de negoț și am deschis în Mihalțiu o boltiță, ca să-mi pot susține cei 5 copii pe care-i am. Până în anul 1893 n'am citit nicio foaie. În anul 1893 însă cu mișcările acelea și cu câte s'au întâmplat, am cetit și eu „Tribuna” și „Foaia Poporului”.

Puteți vedea, domnilor, că eu nu am cultură de a putea face agitare.

Așa, dar, cetind u anul 1893 aceste foi, și văzând sute de aderențe pentru suferința ce avea să o facă Aurel Popovici și Nicolae Roman, am luat și eu din câteva aderențe

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

„Toate plugurile ară”

Așa își începea plugarul nostru cântecul, în alte vremuri — în vremuri de pace și de liniște, când într'adevăr se putea spune că:

„Toate plugurile ară
La grâne de primăvară...”

În împrejurările de azi, când partea cea mare a flăcăilor (rânduiți pentru purtarea plugului de coarne) se află pe front, unde ară cu plugul de foc, acest cântec nu se mai potrivește.

De aceea cântecul ar suna azi, că:

„Nu toate plugurile ară
La grâne de primăvară...”

Și totuși, primăvara se apropie cu pași repezi, după o iarnă care, am putea spune, că nu a fost dintre cele mai aspre. Pe unele locuri arăturile s'au prefăcut în bălți de apă, cari vor fi sbicite de aripile vântului primăvăratec. Câmpul va începe din nou să se desmorțească; iarba va da în colț și ciripitul păsărilor va oficia, ca întotdeauna, liturghia plugarului harnic...

În locul celor mai puțin vârstnici, bătrânii și alături de ei femeile vor trebui să prindă plugul de coarne să apese — așa cum vor putea, bieții de ei — pe grindeiu ca să asigure rodul pâinii viitoare...

În primăvară românul se simte, întradevăr, în largul lui. Acolo în câmp el va auzi mai puține, dar va lucra mai sporit și va trăi mai din plin legile neamului de plugari și de oieri harnici.

Felul nostru de viață s'a afirmat prin două îndeletniciri de căpătăiu: *plugăria*, moștenită dela Romani și

ciobănia, moștenită dela Daci. Cu alte cuvinte noi suntem în covârșitoarea majoritate un neam de păstori și de agricultori, pentru că am trăit și am evoluat sub steaua ciobanului și ne-am apărat glia strămoșească pe care noi am scormonit-o cu plugurile noastre. Uu filozof din vechime a spus că,

în largul câmpului, noi însoțim pe plugarii noștri cu cele mai bune urări de an spornic în roadă și în pace. cu o grabnică reîntoarcere de pe front a acelor cari doinesc azi, acolo departe, în linia de foc:

„Toate plugurile umblă
Numai al meu șade 'n umbră...”

în orice țară, cei mai buni oameni sunt plugarii. Și pe bună dreptate!

Țăranul, trăind pururea în natură, pătrunde mai adânc și mai larg legile neamului și ale lui Dumnezeu, dela care nu voiește să se abată în ruptul capului. De aceea în toate vremurile de răscruce, țăranul ne-a servit ca pârghie a trăiniceii ființei noastre.

Acum când primele pluguri pășesc

Să rândue Cel de sus o teafără reîntoarcere și a lor, pentru că niciun plug să nu mai șadă 'n umbră, ca să putem doini iarăș cântecul nostru de vremuri bune:

„Toate plugurile ară,
La grâne de primăvară”

N. N. — D.

Bătălia pentru „Cocoșii de Aur”

Tranșa a doua a Imprumutului Refacerii

Prima tranșă (parte) a Imprumutului Refacerii Naționale 1945 fiind în întregime acoperită în Capitala țării, Ministrul de Finanțe a deschis cea de a doua așa zisă tranșă, pentru care subscrierile au început încă dela 1 Martie în Capitală.

Un comunicat al Ministerului de Finanțe, vestește că încă, din prima zi publicul a arătat același interes, ca și la prima tranșă, fiecare grăbindu-se să

nu scape ocazia de a pune mâna pe un „Cocoșel de Aur” (Napoleon).

Azi fiecare își dă seama că banul nu prea are valoare dacă este ținut în amintire (sub saltea sau în căpătăiu); el trebuie valorificat și cea mai bună ocazie ar fi ca cei ce dispun de numerar să se grăbească a se înzestra cu moneda jubiliară, având în același timp și mulțumirea că a contribuit la refacerea țării, punând și el o cărămidă de temelie.

Pentru cea de a doua tranșă s'a ho-

tărît ca subscriitorilor să li-se achite pe loc contra-valoarea sumei, sub forma „Cocoșelului de Aur”. În acest scop Monetăria noastră Națională a zorit baterea Napoleonilor, ajungând să fabriceze zilnic cam 10.000 de „Cocoșei”. În felul acesta se va putea acoperi atât cererile populației din Capitală cât și acelea ale populației din provincie.

Cererea în provincie fiind stăruitoare, Ministerul de Finanțe, în conțelegere cu Ministerul Aerului, a reușit să poată face transportul Napoleonilor cu avionul.

Cititorii noștri să chibzuiască bine asupra binefacerilor ce le pot avea de pe urma subscrierii la Imprumutul Refacerii Naționale.

cuvintele, care sunt scrise în aderența de față, dar nu am avut de gând și nici prin minte nu mi-a trecut să fac agitare, căci nici cuvântul agitare nu am știut ce însemnează, când am scris aderența, fără eu am scris numai ca să îmbărbătez pe aceia, care au să sufere pentru noi, pentru că vândându-se îmbărbătați și de oameni din popor, sufere mai cu tărie. Și eu am o inimă nobilă încât pe ori și cine îl văd la necaz îl compățimesc, fie Român, fie Maghiar, fie Țigan, fie cine va fi. Cu atât mai mult pe un Român când îl văd la necaz îl compățimesc, pentru că și eu sunt Român și vreau să mor Român și îmi iubesc patria, națiunea și limba în care m'am născut. Pentru că tot omul care nu-și iubeste națiunea și limba lui,

acela e un renegat și un mizerabil și acela nu va fi fericit nici în acest veac, nici în cel viitor, iar cine-și iubeste națiunea și limba până la sfârșit, acela va fi fericit. De exemplu, d-lor, un Maghiar, care-și cunoaște națiunea și limba și se leapădă de ele, oare nu l-ar face Maghiarii renegat și mizerabil; oare nu l-ar declara în fața lumii de mișel, ceea-ce ar și merita? Și un Maghiar, sau zece, s'au o sută, care ar suferi pentru națiunea maghiară, nu ar primi oare aderențe de îmbărbătare, și oare nu i-ar declara în fața lumii de martiri naționali, ceea-ce ar și merita? Eu cred că nu va fi nimeni să zică, că nu am toată dreptatea!

Vă rog, dară, domnilor, a ne permite și nouă ca să ne iubim limba,

națiunea și oamenii noștri care sufere, pentru că numai din iubirea națiunii și a limbii trăesc astăzi deosebitele popoare din lume, căci un popor care nu-și iubeste națiunea și limba, acela piere, dispăre și se contopește în alte popoare, care își iubesc limba și națiunea. Așa și poporul român numai din iubirea națiunii și a limbii trăește astăzi între popoarele din lume.

Vă rog, domnilor, a ne permite și nouă să ne iubim oamenii noștri care sufere pentru națiune, căci Lucaciu, Brote, Albin și toți care au suferit, pentru națiune au suferit, căci de alta nu au avut lipsă, pentru că sunt oameni cu stare bună și au putut trăi pacinici și liniștiți la casele lor, dară se vede că numai iubirea de națiune i-a împins ca să sufere.

SFATURI POLOSITOARE

■ **Crepăturile** cuptorului se pot astupa cu aluat făcut din pământ de găben! sau din cenușe amestecate cu sare și cu apă.

■ **Porcii de îngreșat** capătă mai multă poftă de mâncare dacă în fiecare primesc două mâni de ovăz, săruri și ținut în apă.

■ **Gândacii de bucătărie** pierd poftă de mâncare dacă în fiecare primesc două părți de oxid de plumb, zahăr și făină și două părți egale, sau un amestec făcut din 20 părți borax praf și 10 părți calce bonat de calciu. (Se cumpără de la farmacie).

FELURITE

■ **Un înțelept din vechime** a scris o listă de cingătoare pe care a scris o literă. În românește literele acestea sunt: i, m, l, p, b, r, u și t. Ele înseamnă: Să te ferești de îndărătnicie, mânie, lene, pizmă, bărfire, răutate, nărozie și trufie. Și să urmezi întotdeauna: înfrânarea, mila, liniștea, poezia, blândețea, răbdarea, nevinoșia și tăcerea. (Toate aceste virtuți și păcatele de mai sus încep cu una din literele scrise pe brâu, pentru că punându-l și descingându-l zilnic să-și aducă aminte de ce să se ferească și cum să se poarte.

■ **În Arabia** creștea o iarbă pe care dacă o uști, o mărunțești și o bagi pe nas, te apucă un râs cu hohote din care nu te mai poți opri și te pui pe joc chiar dacă ești legat. Când omul se sleiește de puteri de stăta răs și joc, cade într'un somn greu și îndelungat. Locul în care creștea această iarbă se numea calnicii și spun iarbă dracului. Desigur trebuie să fie o plantă veninoasă mai tare ca veninul, ca tăbăcul nostru care tot iarbă dracului se chiamă.

■ **Piscul de munte** cel mai mare din lume este Everest, în munții Himalaya din Asia Centrală. El are înălțimea de 8800 metri. Fundul cel mai adânc de mare este de 9780 metri. Este deci o diferență de 1000 m. între cea mai mare înălțime și cea mai mare adâncime.

Și să nu cugete nimeni, că numai câțiva „intelenți” sunt nemulțumiți cu starea actuală ci întreg poporul român este nemulțumit, căci eu sunt din popor și văd mai bine decât domni de sus, cât e de nemulțumit poporul. Mai ales de când cu demonstrațiile dela Turda, Arad, și Oradea Mare așa au intrat în poporul român un simț național, încât nu va fi putere pe lume care să-l desfacă de programul partidului național. De aceea, mă rog domnilor mai bine ați fi dacă ați înceta cu întemnițările oamenilor noștri pentru lucruri de acest gen, care nu aduc niciun folos statului, ci mai bine ar fi să cercetați cu alte mijloace mai blânde, o să ne apropiem unii de alții, și să trăim în pace și în liniște unii cu alții, lucrându-

De la o săptămână la alta

Un ungar care a spus-o pe românește

Vorbind la manifestația patriotică de Sâmbătă 10 Martie a. c. în Piața Regele Ferdinand I din Sibiu, unde s'a sărbătorit intrarea în Ardealul de Nord, d. Tury, maestrul pantofar și președintele „Uniunii Populare Maghiare” (fostă Madosz), a avut un curaj neașteptat, când a declarat, printre altele, că ungarul democrați nu vor uita niciodată crimele barbare săvârșite de bandele lui Horthy, la Ip și Trăsnea precum și în alte părți ale Transilvaniei de Nord, împotriva populației românești lipsită de apărare în timpul celor 4 ani de stăpânire maghiaro-hitleristă.

Reprezentantul ungarilor democrați din Sibiu a mai declarat: „noi promitem solemn că vom răzbuna crimele săvârșite împotriva poporului românesc și vom pedepsi pe criminali, așa cum se cuvine”.

Iată deci, că vin chiar reprezentanții maghiarimei să recunoască fărâdelegile săvârșite de către cei de un sânge cu ei, împotriva poporului românesc.

În tot cazul, noi reținem, ca foarte importante, declarațiile d-lui Thury și ne asociem la felicitările ce i-au fost făcute chiar pe tribuna de pe care a vorbit de către d. general Gh. Stavrescu, comandantul Corpului de Armată. Ne am putea deci aștepta, ca pân' la urma urmelor, răzbu-narea împotriva ungarilor din Ardealul de Nord, să se facă tocmai de către aceia d. la care nu ne așteptam.

O dovadă în plus cât de drepte au fost strigătele noastre împotriva oprimatorilor de veacuri!

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Martie

Dum. lăs. de brânză Ev. Mt. IV. 14-21. G. 8 Sf. 8		Soarele	
Luni	19 M. Hr. și Darie	1 Martie răsare 6 ore 55 m. Ap. 6 ore 2 m.	
Marți	20 P. uciși în Sava	15 Martie răsare 6 ore 30 m. Ap. 6 ore 21 m.	
Miercuri	21 C. Iacob		
Joi	22 M. Vasile		
Vineri	23 C. Nicon		
Sâmbătă	34 P. Zaharie		
Dum.	25 (+) Bunavestire		
Ale sărbătorii.			

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1-4 ziua cald, noaptea frig, 5-6 nor, 7-8 ninge, 9-11 bi e, 12-13 ninge, 14-16 ploaie, 17-19 nor, 20-23 ploios, 24-30 bine, 31 ploios

Al doilea concurs de ghicitori și jocuri

(Urmare din pagina 5-a)

- Lazăr, Sibiu;
- Arsin Corneliu, elev, liceul „Gh. Lazăr”, Sibiu;
- Eugenia N. Bojiță, elevă, „Domnița Ileana”;
- Ion Butură, lui Mihai, Sălciua de jos-Turda;
- Bazil Hațieganu, Alba Iulia;
- Lazăr Bucurenciu, Sebeșul de jos;
- Picaș Cornelia, Galda de jos;
- Barbu Rodica, Ileni-Făgăraș;
- Doina și Bujorel Tatu, Sebeșul de sus;
- Stoica Lucia, Sebeșul de sus;
- Alexandru Rosca, Baia de Criș;
- Bucureștean Victor, pădurar, Sălciua de jos;
- Vășiaș Ioan, Hărman-Brașov;
- Ion Marina Muntean, Veseud; Agnita;
- Pricop Costică, Moeciul de jos-Brașov;
- Aurel Panturu, Batiz-Hunedoara;
- Popa Ioan, Agârbiciu-Tr. Mare;

Premiul II

- Demian Vasile, Războieni-Turda;
- Sergent V. Nistoreanu;
- Ion Gav. Calefariu, abonat 842;

mână în mână spre fericirea și bunăstarea patriei.

Vă rog, domnilor, a lua acestea în considerare și a mă declara de nevinovat”.

Iată cum a știut să apere, nu atât cauza sa, cât dreptatea neamului său, fostul „păcurar de oi”, Simion Bratu, condamnat de judecătorii unguri, cu robușta lui încredere în împlinirea voinței de unire a tuturor Românilor; cu bunul simț politic, prețioasă virtute a țaranului nostru; cu acea superioară judecată despre rostul și misiunea poporului român pe pământul său strămoșesc, ca și despre datoria tuturor de aceeași limbă și credință, să susțină și să apere cauza lor națională.

O strălucită lecție politică a dat fostul „păcurar de oi” Simion Bratu, celor ce au crezut acum câteva decenii, că vor izbuti prin acte de nedreptate, prin abuzul de putere și prin nesocotirea drepturilor poporului român, să continue stăpânirea lor asupra Transilvaniei românești.

Vecinică să-ți fie amintirea ta, Simion Bratu, care ai rămas o prețioasă podoabă în istoria luptelor politice și naționale ale poporului român din Transilvania.

● **DACA CITEȘTI GAZETA, nu o arunca, ci împrumut-o și vecinului pentru a o cunoaște și el**

- Poiana-Sibiu;
- Maria Stănuleț, Chirpăr-Sibiu;
 - Ileana și Mircea Grigoriu, Sibiu;
 - Savu Bogorin, Ocna-Sibiului;
 - Cutean Savu, Ocna-Sibiului;
 - Vasile Dragomir, Cristian-Sibiu;
 - Dancu Ștefu, Bradu-Sibiu;
 - Filivestru Vasile, Avrig;
 - David Nicolae, Avrig;
 - Dominic Costea, Ighiel-Alba;
 - Alexandru Viespe, Tăuți-Alba;
 - Blășoiu Iosif, Berliște-Caraș;
 - Pilea I. Zsarie, Răchita-Alba;
 - Savu Petru, Cărpiniș;
 - Șerbu Vasile, Șoroștin.
 - Olariu Ion, Cărpiniș.
 - Făgețan Ortenzia, Loamnăș.

Deslegarea jocurilor

Și acum după ce concursul este închis și după ce se cunosc și numele premianților cari s'au grăbit să ia parte la el — iată care este adevărata deslegare a jocurilor:

- „Foaia Poporului”
- „Astra”

Judecătoria rurală Șercaia, Secția Cărfii Funduare

Nr. 1164/1944 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a următorului Martin Farsch, contra următorului Ioan Naftanailă, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra imobilelor cuprinse în c. f. Șercaia, Nr. 1185, Nr. top. 629/1, 630/1, casă și grădină, în 65/80 a parte cu preț de strigare 20.000 lei; asupra imobilului înscris în

c. f. Nr. 1487 Nr. top. 3193/14, cu preț de strigare 20.000 Lei; asupra imobilelor uuprinse în c. f. Nr. 297/a, de sub Nr. top. 4687/3, preț de strigare 40.000 Lei; c. f. Nr. 2938, Nr. top. 951/2, preț de strigare 30.000 Lei. pentru încasarea sumei de 3331 Lei, cap. și acc. fixând termen pentru ținerea licitației pe ziua de 19 Aprilie 1945, ora 15, în localul oficial al Judecătoriei Șercaia, Str. Mare Nr. 215, Camera Nr. 7.

Șercaia, la 19 Decembrie 1944.

Judecător
ss. Dr. Ștefan Siceava

Au reînceput noui tulburări în Grecia

Se pare că învoiala ce s'a încheiat la 12 Februarie a. c., între guvernul grec (sprijinit de Anglia) și grupările de stânga „E. A. M.”, nu a prea avut temelii cu sorți de izbândă. Într'adevăr n'a trecut nicio lună și iată că între cele două curente politice s'a reaprins, din nou, focul vrăjbei, care amenință a lua proporții tot mai îngrijorătoare. Se anunță ciocniri pe unele locuri între forțele guvernamentale și cele ale partidelor politice de stânga

Poșta Administrației

Tănase Negruțiu: Foaia se expediază regulat de la noi. Cercetați la poșta sau la Pr-mărie.

Silvia Vernichescu: Este rugată a

ne comunica dacă dorește și pe mai departe să trimitem câte 2 exemplare. Dacă nu pentru cel sistat ne va trimite 550 Lei pe trecut.

Reuniunea Oierilor Vaideeni: Confirmăm primirea sumei de Lei 26.400 pentru care vă mulțumim. Ca abonamentul să fie în regulă până la 31 Dec. 1945 vă rugăm a ne mai trimite de fiecare abonat câte Lei 500.

Ioan Dușa: Călinarul l'am trimis la timp. Ne mai datorati cu 350 Lei ca să fiți în regulă cu abonamentul până la 31 Dec. 1945.

Scoala primară de Stat Băgău: Confirmăm primirea Lei 640 în Co. abonamentului. Această confirmare vă va servi și pentru contabilitatea Dvs.

Alex. Nechifor și Dumitru Ciopașiu: Abonamentele Dvs. sunt plătite până la 31 Dec. 1945.

Vasile Grama: Trimis Rec. călin-darul, de masă nu avem.

Faur George, Scărișara: Abonamentul pe an este de Lei 800. Trimis călindarele cerute.

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE

Pe un an — Lei 800. — Instituții și autorități Lei 2.500 —
Pe o jumătate de an — „ 400. — Abonament de sprijin „ 6.000. —
Pentru negustori și com., 1900. — PREȚUL UNUI NUMĂR „ 30. —

• **Pentru urcăm abonamentul.** Incunoștințăm pe abonații noștri despre hotărârea ce am luat-o, ca, începând cu data de 1 Aprilie a. c., să urcăm prețul abonamentului dela 800 la 1000 lei anual. Această urcare privește numai pe abonații cari nu-și vor achita abonamentul până la data de 31 Martie a. c. Pricinile cari ne-au silit să facem această ușoară urcare sunt două: urcarea mâinii de lucru, prin îmbunătățirea formatului foii (începând cu acest număr vom apărea în 6 pagini) și urcarea prețului la hârtie. Începând cu ziua de 1 Martie a. c., prețul hârtiei, pe care o întrebunțăm noi la tipărirea foii, s'a urcat cu 240%, deci o urcare destul de simțitoare, în comparație cu urcarea pe care noi o facem în abonament. Nu ne îndoim, că abonații noștri, vor aprecia jertfa pe care o facem suportând cea mai mare parte din urcarea prețului mâinii de lucru și al hârtiei și se vor sili a se pune la curent cu abonamentul. Abonamentele de sprijin ne vor fi binevenite, mai ales în împrejurările de față când suntem avizați la puțurile proprii.

• **De vânzare, pentru montă,** un armăsar rasă „Nonius“ prevăzut cu autorizație. A se anunța: Simion Vecerzar proprietar în Coves Jud. Târnava-mare.

• **În atenția proprietarilor de cai.** Proprietarii și deținătorii de cai din Municipiul Sibiu sunt datori să-și trimită toți caii de orice vârstă la examinarea veterinară în ziua de 21 Mar-

tie lângă cântarul public din Târgul Fânului. lepele bune de prăsilă vor primi certificat în vederea monei. Toți caii vor fi supuși probei de maleină a cărei rezultat va fi apreciat a doua zi. În publicația afișată, a Primăriei, sunt fixate chiar orele de prezentare pe categorii de profesioniști pentru ca să se evite îmbulzeala și orice pierdere de timp. Ne reprezentarea nu se poate justifica, ci se pedepsește. Examinarea și maleinarea sunt gratuite.

Judecătoria rurală Șercaia, Secția Cărbii Funduare

Nr. 1186/1944 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a urmărilor arei Spoială năș. Boeriu și alții, contra urmărilor Toma Boeriu și Salomia Boeriu, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra 2/20 a parte, din imobilele cuprinse în c. f. Părău. Nr. 153 Nr. top. 3159/2, 1240; c. f. Nr. 619, Nr. top. 259, și 260; c. f. Nr. 1190. Nr. top. 241/2; c. f. Nr. 1191 Nr. top. 1360; c. f. Nr. 1874 Nr. top. 1227/1, 4568; c. f. Nr. 1941, Nr. top. 1456/2, 2110, 3681, 5532; c. f. Nr. 1942. Nr. top. 992/1, 4606/2 c. f. Nr. 1944, Nr. top. 1761/b; c. f. Nr. 2315. Nr. top. 3047; c. f. Nr. 2442 Nr. top. 4293, 4490; asupra 1/20 a parte din imobilele c. f. Nr. 2310, Nr. top. 5393, 5991, 6003/1; c. f. 2360 Nr. top. 3709/2, cu prețul de strigare arătat în publicațiunea de licitație în dreptul fiecărui imobil pentru încasarea sumei de 40.415 lei, cap. și acc. fixând termen pentru încheierea licitației 14 Aprilie 1945 ora 15 la Primăria comunei Părău.

Șercaia, la 8 Ianuarie 1945.

Judecător

ss. Dr. Ștefan Siceava

URMĂRIND RĂZBOUL LUMII

Lupte sângeroase se desfășoară pe frontul european

— Hitler silit să preia personal comanda. — Nesfârșite convoaie de avioane aliate deasupra Germaniei. — Pe un viscol năpraznic, trupele române luptă în Munții Tatra.

Comunicatele militare sosite de pe frontul de luptă din Germania și Ungaria, lasă să se înțeleagă că de câteva zile luptele dintre aliați și inamic au devenit nespuse de sângeroase. Înăsprirea luptei a fost provocată de hotărârea comandamentului german de a rezista chiar cu prețul celor mai mari jertfe. În acest scop Himmler — mâna dreaptă a lui Hitler — a făcut deunăzi o inspecție pe frontul de război, cu care prilej a schimbat mai mulți comandanți, înlocuindu-i cu ofițeri din formațiile așa zise S. S. După aceste pregătiri au luat sfârșit, Hitler a plecat pe frontul Oderului, hotărât să preia personal comanda trupelor de pe acest front, socotit ca cel mai important. Simțind pe Fűhrer lângă ei ofițerii și trupa armatei germane — de voie, de nevoie — face ultimele eforturi pentru a ține piept atacurilor înăsprișe și hotărâte ale trupelor sovietice. Se crede chiar că nemții fac serioase pregătiri pentru o contra ofensivă pe acest front lucru care nu va prea avea sorți de izbândă, dată fiind hotărârea înaltului Comandament sovietic de a nu da înapoi. Dimpotrivă. Cu toată îndârjita rezistență germană, trupele sovietice au reușit să facă pătrunderi simțitoare în unele puncte ale frontului, ocupând importante puncte strategice.

În Munții Tatra Mică

Trupele Armatei a 4-a română de sub comanda generalului Avramescu sunt angajate în lupte dintre cele mai

inverșunate, cu inamicul cuibărit în sectorul muntos și împădurit, al Munților Tatra Mică, din Ceho-slovacia. Cu toată dârza rezistență germano-maghiară unitățile generalului Avramescu, înfruntând asprimea unei ierni dintre cele mai năprasnice, înaintează biruitoare, ocupând poziții de importanță însemnată te militară.

Nu ne îndoim, că la vremea sa poporul și națiunea ceho-slovacă va prețui, așa după cum se cuvine, sacrificiile armatei noastre, care slujesc prin faptele ei de arme vechile simțăminte de prietenie cari ne-au unit prin cursul anilor de națiunea vecină dela Miază-noapte.

Pe frontul din Pacific

Ultimele telegrame sosite de pe frontul din Pacific, vestesc că americanii stăpânesc pe deplin situația amenințând cu o debarcare de mare proporții chiar în capitala Japoniei. Prințand de veste, consiliul de miniștri japonez s'a întrunit într-o ședință extraordinară, cu care prilej ministrul de război a informat pe colegii săi că Japonia — în urma pregătirilor de debarcare ale americanilor — se află la un greu impas.

Judecătoria rurală Șercaia, Secția Cărbii Funduare

Nr. 1195/1944 c. f.

Extras din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a urmărilor arei Gheorghe Nicodim Ovesea, contra urmăritului Ioachim Ianta, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra 1/10 parte, din imobilul de sub Nr. top. 22526; asupra 1/5 parte din imobilele cuprinse în c. f. Nr. 953 Șona. Nr. top. 10070/2, 10595, 18638, 18674, 18675, 19679, 20584, 10587; asupra 1/15 parte din imobilele cuprinse în c. f. Nr. 640, Nr. top. 22929; asupra 1/20 parte, din imobilele cuprinse în c. f. Nr. 1215, Nr. top. 5510, 5610, 10419, 20265; și asupra 1/10 parte din imobilul cuprins în c. f. Nr. 1728, Nr. top. 14594, cu prețul de strigare arătat în dreptul fiecăruia, pentru încasarea sumei de 1055 lei, cap. și acc. fixând termen pentru încheierea licitației pe ziua de 7 Aprilie 1945, ora 15, în casa comunală a comunei Șona.

Șercaia, la 8 Ianuarie 1945.

Judecător

ss. Dr. Ștefan Siceava

Aviz de deschidere!

Aduc la cunoștința Onor. public și distinsei mele clientele, că am deschis în

Str. Turnului Nr. 15
un

Atelier de încălțăminte și croitorie de tețe

unde execut toate lucrările branșei în modul cel mai conștiincios.
IOAN TIRIBA

Uzina Electrică din Sibiu s. p. a.

În baza avizului Nr. 52 al Consiliului Superior al Exploatărilor Comunale, aprobat de Ministerul Economiei Naționale, Comisariatul General al Prețurilor cu Nr. 2450/2513 din 9 Februarie 1945, aprobat de Ministerul Afacerilor Interne, cu Nr. 5605 din 16 Februarie 1945, în baza deciziunii Nr. 52, din 19 Februarie 1945 a Primăriei Municipiului Sibiu, se va aplica, cu începere dela 1 Decembrie 1944, la tarifele de electricitate și la taxele contoarelor, o majorare a prețurilor după cum urmează:

Tarif plafon pentru iluminat general

Tarif normal dela 35 la 70 Lei/kWo

Tarif redus dela 29 la 58 Lei/kWo

Tarif plafon pentru iluminat casnic

Tarif de energie dela 34 la 68 Lei kWo

Tarif menajer

a) prețul de bază + 100%

b) prețul de energie dela 17 la 34 Lei/kWo

Tarif pașal + 100%

Tarif plafon pentru forță în general

dela 18 la 36 Lei/kWo

Chirie pentru contoare + 100%

Pentru detalii mai ample abonații sunt rugați a se adresa: Secției pentru taxarea curentului U. E. S., strada C. Brâncoveanu Nr. 1.